

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1180 18 tháng 2 năm 2018

Giáp Giới

*Giáp giới Trời cao thông đường tiến
Cảm minh Trời Phật tự cảm hiền
Gieo duyên tận độ cảm an yên
Phân minh đời đạo tự thông hiền*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiên đường:

- 1) Đường đi về Trời phải đi bằng cách nào?*
- 2) Bé được tin bạn đạo chết Bé có buồn không?*
- 3) Đêm nay Bé lại thốn thức rơi lụy thâu đêm?*
- 4) Bé đang sống trong một nơi sang trọng và trật tự, Bé có mưu mô gì không?*
- 5) Qua cuộc điện đàm vừa rồi Bé cảm thấy có giúp ích gì cho mọi người dự thính hay không?*
- 6) Ở trên đời này những người chuyên lường gạt có giàu không?*
- 7) Đại Hội Vô Vi hằng năm có bắt buộc mọi người phải tham dự hay không?*

1)04-03-92

Hỏi: Đường đi về Trời phải đi bằng cách nào?

TL: Thừa về Trời không có xe cộ máy bay, nhưng trước hết bằng trí ý tràn đầy cộng với chơn tâm thanh tịnh, tức là phần hồn mới về đến chỗ đất trời thanh bình và thanh nhẹ, thoải mái thật sự. Một cuộc sống huy hoàng vượt qua mọi cảnh khổ của trần gian. Người thế gian thường muốn hỏi về thiên đàng, nghe cho khoái tai, nhưng bao giờ dám dũng hành vượt qua tai nạn. Ngược lại cứ lo sợ tai nạn mà chỉ cầu nguyện được bình an mà thôi. Cho nên loài người càng ngày càng đông, hướng về con đường tranh dành đoạt lợi, tạo cảnh giả tạm, lườm gạt lẫn nhau, quảng cáo đủ thứ, nhưng khổ cũng hườn khổ, cuối cùng chẳng giải quyết được việc gì cả, chỉ biết chôn xác hay là đốt xác là xong nợ trần, không thể giải quyết được tâm bệnh, sống trong mờ mờ ảo ảo vô minh. Chỉ có người tu thiền quyết tâm giải thoát thì mới được toại nguyện.

Kệ:

*Chơn tu giải nghiệp lại không phiền
Chuyển thức bình tâm cảm thấy yên
Muôn cảnh trên đời đều cảm khổ
Ai khôn tu luyện được bình yên*

2) 05-03-92

Hỏi: Bé được tin bạn đạo chết Bé có buồn không?

TL: Thừa Bé không bao giờ buồn, vì hồn không bao giờ chết, chỉ có biến dạng tiến hóa tùy theo duyên nghiệp của hành giả mà thôi. Mọi việc đều sắp đặt sẵn sàng, hồn bị hành hạ nhiều thì sẽ được thức tâm sớm hơn. Luật của Thượng Đế rất công bằng, dù cho nhai và nuốt hết cuốn sách tử vi, rớt cuộc cũng phải tiến hoá theo định luật. Luật sống chết trên mặt đất căn cứ theo luật vay trả mà thôi. còn tội phước thì tâm làm thì thân phải chịu. Đó là luật nhân quả, chỉ có tu giải nghiệp tâm thì mới dứt khoát trả hết nợ đời trước khi bỏ xác, thì mới tránh khỏi luật nhân quả. Biết được xác là tạm, còn tiền bạc cũng chẳng ôm đi được, dứt khoát giải quyết tâm không để tiến hóa, thì kết quả sự nhẹ nhàn sẽ đạt được ở về sau. Làm người cần nhứt là sự nhịn nhục. Càng nhịn nhục sẽ càng không sợ sự trách móc mà lo tu giải, thì lúc nhắm mắt mới được bình an, hồn tự thức chỉ biết tiếp tục tiến hóa mà thôi.

Kệ:

*Sống đời chẳng được sống bao lâu
Học hỏi chiều sâu tự giải sâu
Ai ghét ai thương không động loạn
Học xong bài học vượt qua cầu*

3) 06-03-92

Hỏi: Đêm nay Bé lại thôn thức rơi lụy thâu đêm?

TL: Thưa Bé được cơ hội tái nhìn lại cảnh Bé đã thật sự nhìn thấy, những vị ấy người đời gọi là Bát Tiên, trên không trung, vượt qua trước mắt Bé, trong một cơn bão thảm thiết, nhà cửa sập nát, nhưng Bé không bị một vết thương, năm 1933, kinh tế sụp đổ nhà cửa tiêu tan, thiếu ăn thiếu mặc. Sau khi nhìn thấy Bát Tiên, tâm của Bé cảm thấy vui và thương nhớ. Cho đến ngày hôm nay Bé lại được tái nhìn những vị ấy, qua bàn tay khéo léo của người Việt Nam đã làm thành những hình ảnh sống động, quý giá vô cùng. Bé rất cảm động khóc cho người Việt Nam đã có một khối óc, khả năng sống động tinh vi, nhưng không chịu hướng tâm về thực chất của chính mình lo tu học để cây lại phúc điền sản có của chơn tâm, theo kịp đà tiến của chư tiên chư Phật, sống thực với chính mình, lập hạnh tu học, gieo đức cho mọi người cùng tiến. Bé khóc là Bé cảm thấy người dân Việt Nam đã và đang bị lường gạt rất nhiều, từ trong xứ cho đến hải ngoại, chỉ có chạy theo đà tiến vật chất mà đành lòng dứt bỏ chơn tâm, tức là nơi trú ẩn cuối cùng của phần hồn, đua đòi tự do vật chất, khi có vật chất rồi lại bị sa đọa, xem kỹ lại khổ cũng hườn khổ. Kẻ làm chánh trị yêu nước lúc nào cũng muốn lãnh mạng hóa người dân, nhưng không biết làm cách nào cho người dân thấy rõ khả năng của chính họ và khí giới tình thương Trời đất đã an bài sẵn trong chơn tâm của họ. Dân ta đã đặt niềm tin qua nhiều chế độ, đã tạo thành một lịch sử lường gạt lẫn nhau, dành quyền lợi, xây nhà cửa tốt đẹp để hưởng thụ, nhưng không biết được hậu quả là đau khổ! Bé khóc là Bé nhớ lại cảnh ly tán đau thương đau khổ tại bến xe đò đi Vũng Tàu năm 1977, đoạn tuyệt tình âu yếm giữa mẹ và con. Một người mẹ dẫn bốn đứa con, đến giữa đám đông đánh các đứa con thương yêu chạy tán loạn, rồi thừa cơ hội trốn mất, còn lại bốn đứa bé chỉ biết khóc và kêu lên những câu cọng với nước mắt: Mẹ ơi! Mẹ ơi! Nhưng chẳng biết mẹ ở đâu mà tìm. Lúc ấy mọi người chia nhau khuyên các em theo họ, để về để tạm sống với họ trong lúc vắng mẹ hiền yêu dấu. Tình cảnh rất cảm động, mọi người đều rơi lụy, chia nhau đùm bọc trong tình cảnh bi đát. Vì nhiệm vụ cứu người Bé phải đi Kim Hải gần Bà Rịa để châm cứu, cứu những chứng bệnh đau lưng, sau khi cày xong ruộng là đến nhờ Bé châm cứu bệnh đau lưng. Bé nhìn thấy khả năng chất phát của con người liên hệ với Trời đất, đã bỏ công phục vụ giữa con người và con người, của người Việt Nam chất phát sản có, tại sao họ không chịu tu thiền để cho tâm thức được an khương, thật sự hướng về sức mạnh yêu thương của Chúa, lúc nào cũng sẵn sàng ban cho họ. Bé chỉ biết nhìn họ và tận tâm phục vụ họ trong tình thương yêu miễn phí. Bé chỉ biết cảm động khóc và thiền nhiều hơn. Bé cũng nhờ thiền và tận tâm phục vụ, cho nên một buổi làm việc của Bé lúc nào cũng trên 200 người, nhưng vẫn khỏe mạnh. Bé cảm thấy tình yêu thương của Chúa tràn ngập trong tâm của Bé trong lúc phục vụ tận tình. Nói đến đây Bé lại khóc! Bé không quên một hình ảnh đau khổ nào mà Bé đã chứng kiến. Cho nên Bé rất vui gặp những tuổi trẻ chịu tu để dần thân giúp đời. Bé khóc vì mọi người đã bỏ quên sự từ bi quý giá của chính họ.

4) Hỏi: Bé đang sống trong một nơi sang trọng và trật tự, Bé có mơ ước gì không?

TL: Thưa Bé vẫn cảm thấy Bé đang sống trong một khối tình thương của mọi người đã cảm thấy giá trị của tình thương, hình thành một nơi trú ẩn cho Bé. Nói đến đây Bé lại khóc! Bé muốn mọi người hợp thời thức giấc sử dụng tình thương của chính mình đùm bọc lẫn nhau, còn hơn rước chủ nghĩa ngoại lai, phá tan cuộc sống của dân lành hiếu đạo. Bé cũng đã dần thân tu học trên 35 năm, chứng kiến rất nhiều cảnh đau thương đã và đang tròng trên đầu của người dân đau khổ Việt Nam.

Kệ:

*Thiên cơ chuyển biến rất nhiều màn
Khó khổ thương yêu lại khóc than
Tâm đạo giúp đời không tính toán
Khổ vui vui khổ sống cơ hàn*

5) 07/03/92

Hỏi: Qua cuộc điện đàm vừa rồi Bé cảm thấy có giúp ích gì cho mọi người dự thính hay không?

TL: Thưa không nhiều thì ít tùy theo khả năng thực hành tu học đúng theo Pháp Lý Vô Vi Phật Pháp, còn những người dùng lý thuyết ngoại cũng có cơ hội tự thức, hiểu được cần thực hành để đạt pháp hơn là ôm lấy một số văn chương mà đến chết cũng không hành và thông suốt được. Bé không trả lời những gì Bé không thực hành và tự đạt. Chơn lý của chính mình chưa thông, nhưng thích ca tụng sự thành đạo của người khác, rốt cuộc chẳng gặt hái được việc sáng suốt thật sự, chính mình tự hành tự đạt, nhiên hậu mới có cơ hội bỏ thí chơn ngôn. Có người chạy theo đồng tiền tiếc của, mê chấp tràn đầy, được phước duyên sống ở nước ngoài mà không có cơ hội cảm thông sự phát triển của nơn sinh. Như một kỳ Đại Hội là một cuộc học hỏi, mắt thấy tai nghe, còn hơn bỏ tiền đọc bao nhiêu sách nhưng thiếu sự chứng thực của chơn tâm. Người thiếu trí luôn luôn phê phán nhưng không bao giờ làm được việc cho nơn sinh cộng hưởng, chỉ có lý luận chê khen, nhưng thực chất không bao giờ chịu dần thân để học hỏi trong chu trình tiến hóa, đưa con người đến chỗ thông cảm lẫn nhau. Cho nên cuối cùng cũng bị mất hết của cải, của thiên trả địa, kết quả tâm linh không tiến hóa, vì sự mê chấp đã tạo ra sự thiếu hụt mà không hay, tương lâm cần kiệm tương lai sẽ giàu sang phú quý, tham tiền và sợ mất địa vị, cuối cùng cũng phải bị thiệt thòi, vì tự đánh mất tâm từ bi. Chúng ta nên phân tách cho kỹ thì thấy sau khi điện đàm, mọi người cũng đồng có cơ hội chung học và chung tiến về tâm linh.

Kệ:

*Chung vui sum họp rõ hành trình
Nguyên lý vô sanh tự cảm mình*

*Đời đạo nguyên hình tâm tự thức
Vô sanh tự giác tự phê bình*

6) 08/03/92

Hỏi: Ở trên đời này những người chuyên lường gạt có giàu không?

TL: Thừa những người chuyên môn lường gạt thì được giàu có trong một thời gian ngắn khi gạt được, nhưng hậu quả là chính mình đã lường gạt mình mà không hay, phần hồn bị ô nhiễm vì sự thất tín của chính mình, làm cho người khác bị đau khổ, hướng trước khí châm chích khối óc của chính mình, biến thể của nó là sự sa đọa mà không hay. Vạn sự bất thành, tiếp tục mưu mô lường gạt càng ngày càng bị lún sâu, nợ nần chồng chất, đê bẹp tâm thức không bao giờ phát triển được, miệng nói đạo đức, tâm mưu mô lường gạt. Đó là sự hình phạt, chứ không phải giàu có, bần tiện và đê hèn, cuối cùng nhắm mắt chết rồi cũng thành con ma vất vưởng, mất cả vốn căn bản từ bi, hắc bạch không phân minh, sẽ bị ma dẫn đường quỷ hành hạ cũng vì tham. Trong lúc sống có cơ hội tu, nhưng tâm không thức, vẫn bị đắm chìm trong giấc ngủ mê loạn của phần hồn, cho nên Bé thường nhắc những người mang danh tu thiếu tu là vậy.

Kệ:

*Làm sao có được bản thân này
Phá hoại tâm can tạo đấm say
Than thở cùng ai khi được tỉnh
Tâm làm thân chịu khó cầu may*

7) 09/03/92

Hỏi: Đại Hội Vô Vi hằng năm có bắt buộc mọi người phải tham dự hay không?

TL: Thừa Đại Hội là sự phát tâm thiêng liêng chung hợp hàng năm của mọi người, không có sự bắt buộc bởi một người nào cả, có tính chất thiêng liêng tự túc. Nơi nào tổ chức mời Bé, Bé cũng sẽ tham dự nếu Bé có phương tiện và sức khoẻ đến đó. Bé rất thích được tương ngộ những bạn quý yêu đồng hành với Bé, dẫn thân hành đạo và phổ đạo.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Chúc Mừng Tân Niên

Năm nay Mừng Một tốt ngày
Chúc cho thiên hạ vui vầy cảm giao
Chúc cho từ thấp đến cao
Chúc cho thức tỉnh trở vào nội tâm
Chúc cho rõ lý siêu âm
Chúc cho tự thức tự tâm đến nơi
Chúc cho hiểu lý Cha Trời
Chúc cho qui tụ tự rời tham sân
Chúc cho sáng suốt góp phần
Chúc cho mình giác mở tầng cảm giao
Chúc cho tự xét trước sau
Chúc cho các giới mau mau hợp hòa
Chúc cho giao cảm thật thà
Chúc cho bản tánh tự hòa hư không
Chúc cho sáng suốt lập công
Chúc cho hòa cảm khai tầng trước ô
Chúc cho thực hiện Nam Mô
Chúc cho sớm thức hư vô đại đồng
Chúc cho giải tỏa lòng vòng
Chúc cho tự quán khai thông Đạo Đồi
Chúc cho Hồn Vía tự rời
Chúc cho tự xét cảnh Đồi học thêm
Chúc cho vui vẻ tạo nhiều
Chúc cho khai triển học thêm điều lành
Chúc cho tự thức tự sanh
Chúc cho tự dừng đạt thành chơn như
Chúc cho vui vẻ người người
Chúc cho Hồn Vía (mà) đạt nơi an toàn
Chúc cho xây dựng thế gian
Chúc cho thiên hạ tự bàn tự đi
Chúc cho đẹp bỏ sân si
Chúc cho biết rõ mình thì mới nên
Chúc cho đạt thấu Bề Trên
Chúc cho rõ cảnh rõ nền hóa sanh
Chúc cho vạn sự đắc thành

Chúc cho cố gắng giải sanh giải hòa
Chúc cho yêu nước yêu nhà
Chúc cho yêu cả ông Cha trên Trời
Chúc cho hòa hợp với Đời
Chúc cho cảm mến mở lời cảm giao
Chúc cho thực hiện thâm sâu
Chúc cho tiến hóa nhiệm mầu ban khai
Chúc cho chấp nhận đời đời
Chúc cho thức tỉnh có ngày đạt vinh
Chúc cho thực hiện chơn tình
Chúc cho sáng suốt tự mình lấy lòng
Chúc cho rõ luật Hóa Công
Chúc cho thức giác tréo tròng tiêu tan
Chúc cho giữ lấy tâm an
Chúc cho quy luật Pháp tràng giải mê
Chúc cho giải tỏa bối bề
Chúc cho lập hạnh trở về hư không
Chúc cho tự thức một vòng
Chúc cho quên cảnh lòng vòng si mê
Chúc cho thích hợp muôn bề
Chúc cho bền vững hương quê cõi Trời
Chúc cho bớt lý luận lời
Chúc cho thanh tịnh lập đời an khương
Chúc cho sáng tạo gieo gương
Chúc cho người phải tự lường tự đi
Chúc cho bình thân hợp thì
Chúc cho muôn Đạo thích nghi cảm hòa
Chúc cho học nhẫn học hòa
Chúc cho lĩnh hội chan hòa tình thương
Chúc cho học Pháp noi gương
Chúc cho học dừng mở đường tự đi
Chúc cho tâm thức chép ghi
Chúc cho thực hiện tâm thì mới an
Chúc cho sớm tạo huy hoàng
Chúc cho khai triển muôn vàn đối trao

*Chúc cho rõ Lý Nhiệm Mâu
Chúc cho minh giác đười đầu hợp khuyinh
Chúc cho thấu đáo nhơn tình
Chúc cho quán xét tự mình khai thông
Chúc cho biết cảnh tạm tòng
Chúc cho tự mở những vòng luân xa
Chúc cho ý thức chung hòa
Chúc cho tự thức tự hòa đến nơi
Chúc cho chẳng chấp cảnh đời*

*Chúc cho qui hội cảm lời hư không
Chúc cho rõ lý Hóa Công
Chúc cho thương kẻ tréo tròn u mê
Chúc cho góp sức tương kẻ
Chúc cho sớm đạt muôn bề yên vui
Chúc cho sớm hưởng Đạo mùi
Chúc cho vui vẻ an vui đời đời
Chúc cho bám sát Cha Trời
Chúc cho thức tỉnh mở lời nhủ khuyên.*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.
Manila, 25-01-1982*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đời Đạo 83 (tiếp theo và hết)

Paris, ngày 2 tháng 1 năm 1983,

Cho nên phương pháp đời đạo song tu là phương pháp thực chất nhất. Ở đời chúng ta có động loạn rồi chúng ta về ta tu thiền, chúng ta thấy rằng, cái tu thiền nó có hỗ trợ cho đời rõ ràng: để giải tỏa cái phần ô trược động loạn và nó thấy rõ sự sai lầm của chính nó đã đối xử bất chánh, sự đối đãi nó bất hòa đối với một người nào và sự nghi kỵ không xứng đáng của chính nó. Cho nên ngày hôm nay nó đã xóa bỏ điều đó và nó thấy muốn xóa bỏ điều đó phải làm thế nào? Thấy rõ sự sai lầm của chính nó. Cho nên ở thế gian, những quốc gia nhược tiểu đều bị đau khổ vì nó chưa hiểu căn bản của chính nó mà thôi. Nếu hiểu sự căn bản của chính nó, nó phải lui về với nó và nó sẽ xử dụng phần sáng suốt sẵn có của nó thì cái khoa học tiến triển vật chất có sẵn, thời tiết có sẵn, cộng đồng cần khôn vũ trụ có sẵn thì có thể đoàn kết để xây dựng và khai triển như những siêu cường quốc hiện tại đã có. Cho nên chúng ta vì sự tăm tối và sống trong kích động và phản động cho nên gây ra chiến tranh, hướng ngoại và không biết hướng nội.

Người tu học phải do sự cần mẫn hướng nội để khai triển tâm thức. Mà nếu chúng ta không chịu cần mẫn hướng nội để khai triển tâm thức thì chúng ta tự gạt lấy chúng ta mà thôi. Những phép lạ đã ân ban cho chúng ta trong lúc chào đời. Nội trong một kiếp ngắn ngủi hiện tại thì các bạn đã thấy rõ rồi: cho chúng ta có một thể xác tinh vi, cấu trúc bởi siêu nhiên rõ rệt! Đó là một hồng ân tại thế, cho phần hồn ngụ nơi đó và học hỏi trong chu trình tiến hóa. Thì chúng ta đều có cơ hội học cả nhưng mà chỉ chờ thời gian để thức tâm và xử dụng khả năng sẵn có của chính mình mà thôi.

Ngày hôm nay chúng lớn tuổi rồi mới thấy rõ rằng chính trách nhiệm quan trọng là trách nhiệm của phần hồn Vì chúng ta đã cảm nhận rõ sự đau đớn của chúng ta, chính phần hồn đau đớn! Sự bức tức của chúng ta, chính phần hồn bức tức, chứ không phải thể xác! Cái thể xác này biết bức tức thì trong nhà xác bị kêu ra rồi đem ra nằm êm một chỗ! Nhưng mà với sự sống động của phần hồn thì mới có than thở. Cho nên chúng

ta chứng minh phần hồn đang học hỏi trong chu trình để hoàn tất nhiệm vụ của nó trong lúc giáng sanh tại thế.

Mỗi chúng ta là một tiên đồng, một tiên nữ giáng lâm tại thế để học hỏi và để tiến hóa trở về với nguồn cội, lớn mạnh hơn, sáng suốt hơn, chịu đựng nhiều hơn và gánh vác tất cả những cái gì của Thượng Đế đã ân ban cho chính chúng ta.

Càng tu các bạn thấy càng vui lành hơn, càng vinh quang hơn. Thấy rõ phần hồn thì càng vinh quang hơn, được ngự trong cái thể xác huyền vi tu học này, rất tinh vi, nhắc nhở chúng ta từ giờ phút khắc. Chứ không phải đợi ngày hội họp mới là nhắc nhở. Dù kẻ ở trên núi, người ở dưới biển đi nữa cũng phải lo tu học về phần hồn. Tất cả càn khôn vũ trụ, thượng trung hạ, bầu trời thế giới cũng phải lo tu học. Người thế gian còn khinh thị người tu học nhưng mà chính họ đã và đang học. Sự khinh thị đó tạo thành một vách tường tự ái rồi họ phải tự đập đổ, đập đổ vách tường đó, họ mới tiến tới sự sáng suốt được.

Cho nên chúng ta không nên vội buồn hay là phê phán bất cứ một bạn đạo nào trong thiên đường và chúng ta nên cố gắng trở về với chính ta, và phê phán ta, thấy sự sai lầm của chính ta đã bực khởi những ý nghĩ nghi kỵ bất chánh đối với bất cứ một người nào. Chúng ta phải biết thương yêu, phải biết xây dựng, phải biết sửa tâm, phải chấp nhận học hỏi mới tiến được. Nếu chúng ta không chịu học hỏi thì không bao giờ chúng ta tiến. Sự thành tâm khai triển và cởi mở những sự tăm tối hiện tại thì hẳn các bạn cũng thấy rõ ràng, nếu tôi ý thức được toàn diện của tôi thì không bao giờ tôi sẽ bị xuống địa ngục nữa!

Tôi sửa tôi để tôi tiến và tôi xây dựng cho tôi càng ngày càng sáng suốt thì sau khi kìa xác tôi chỉ đi lên và tiếp tục học hỏi trong chu trình xây dựng sẵn có vĩ đại cả càn khôn vũ trụ mà Thượng Đế đã ân ban! Cho nên tôi phải trở về với luật quân bình tôi mới được thăng hoa cao hơn và sáng suốt hơn. Nếu tôi còn trì trệ và không trở về với luật quân bình sẵn có của chính tôi thì không bao giờ tôi đạt đến sự sáng suốt đó!

Cho nên duyên lành tại thế đưa cho chúng sanh học hỏi biết bao nhiêu đạo giáo xuất hiện hiện tại, ngay mảnh đất tự do, kể cả khu vực cộng sản cũng vậy nữa, đều ôm một tâm thức. Dù các bạn sống trong rừng, trong tinh thần phấn đấu tạo một cơ hội cho các bạn trở về với gì? Với thực chất quân bình sẵn có của chính các bạn mà thôi. Cho nên sự tranh đấu, sự chèn ép, để chi? Để cho con người thức tâm! Đó cũng là một cơ điều luyện tiến hóa. Ngày nay chúng ta đã xác nhận rõ rệt, vật chất đã tiến hóa qua sự thông minh điều luyện của con người và vật chất càng ngày càng tinh vi. Vậy chứ qua ý chí điều luyện của Thượng Đế thì chúng ta thế nào? Sẽ càng ngày càng tinh vi hơn! Ngày hôm nay chúng ta lượm được một phương pháp để trở lại trật tự cho cơ thể được an nhẹ và tránh sự vọng động có thể xâm chiếm từ bên ngoài vào trong và chúng ta lại được có một pháp khử trừ lưu thanh. Cho nên các bạn đã thực hành và nhiều bạn đang tìm hiểu và dụng ý chí để bước tới mạnh dạn hơn và thấy rõ chính ta có trách nhiệm xây dựng cho ta. Cho nên càng ngày các bạn mới tìm ra con đường rõ rệt, rồi các bạn thấy rằng: nếu tôi biết trước, tôi có thể làm như vậy, mười năm trước thì ngày nay con người tôi ngắn gọn và nghiệp quả tôi không có bành trướng như ngày hôm nay.

Cho nên lúc đó các bạn mới hiểu giá trị của nghiệp là gì? Một cái nghiệp mà các bạn đã tạo, đó cũng là một đường lối điều luyện tâm thức của chính các bạn, sanh con đẻ cháu! Thì sự dằng co đòi hỏi đó không khác gì cái máy, nó đang xoay chuyển các bạn tiến hóa! Rồi các bạn chán ngán trường đời, lúc đó các bạn mới thực sự trở về với tâm đạo, trở về với sự quân bình sẵn có, sự sáng suốt sẵn có và đi trong thanh nhẹ và du dương hòa ái tương thân cả càn khôn vũ trụ. Mới biết duyên là gì, thiện duyên thế nào, quân bình ở đâu? Lúc đó mới là sáng suốt. Sự dày công của các bạn không bao giờ oan uổng. Cố gắng thực hiện để tiến tới sự sáng suốt sẵn có của chính mình. Cho nên càng ngày chúng ta tu học nhiều, bạn đạo càng ngày càng quân bình càng sáng suốt thì các nơi từ âm thanh lẫn hành động vẫn thay đổi.

Cho nên cần khôn vũ trụ, Thượng Đế đã ân ban hồng an và cho chúng ta thấy rõ ràng: các con tu đi, tu nhiều! Tu nhiều chừng nào thì thời cuộc sẽ thay đổi nhiều chừng nấy! Sự sáng suốt sẽ trở về với cả cần khôn vũ trụ. Hỏi chứ chúng ta nhỏ bé như thế này, làm được việc gì cho cần khôn vũ trụ? Nhưng mà ngày hôm nay các bạn thiền rồi các bạn thấy rằng: sự liên hệ các bạn không ngừng nghỉ đối với cả cần khôn vũ trụ! Các bạn đã cấu trúc từ siêu nhiên mà có, từ mọi trạng thái mà có! Các bạn có một tâm hồn linh diệu vô vùng vô tận tiến hóa! Không có một thế lực nào có thể cắt đứt thanh điền của các bạn cho nên các bạn phải giữ phần sáng suốt thanh điền bên trong các bạn và tiến hóa tới chỗ không bao giờ bị mất mát nữa.

Cho nên tâm thức của các bạn là quan trọng, sự quân bình của các bạn là quan trọng. Cho nên chúng ta tu, người tu vô vi thì luôn luôn bị sự nhiễu động của ngoại cảnh vì chúng ta đi nhanh nhẹ, và muốn kết thúc mau thì chúng ta phải chấp nhận sự động chạm nhiều. Các bạn sẽ từ bỏ lần lần cái nghiệp chướng tại thế thì cái phản động lực nó phải đòi hỏi, nó phải kích động tâm thức của các bạn. Cho nên các bạn phải giữ đó và làm một món quà thử thách để thấy ý chí của các bạn trước sau có phải như một không? Nếu mà trước sau như một thì chúng ta bình tâm giữ lấy để tu học. Nhiều bạn đã tu pháp này chưa đến đâu, lờ đờ, nghiên cứu rồi bỏ, không muốn tu nữa! Đó là cái quyền tự do của mỗi cá nhân. Nhưng mà một thời gian rồi, những bạn đó quanh quẩn trong trường đời mới thấy rõ, ở đâu là chỗ giải thoát, nơi nào mới thật là sáng suốt. Cho nên quay về với sự thanh tịnh của tâm thức, mới thấy rằng pháp của chúng ta đã và đang đi không có lầm. Vì một pháp để cho ta tự chủ thì không bao giờ bị lầm và bị gạt mà pháp lệ thuộc bởi một người nào thì chúng ta sẽ bị lầm và bị gạt.

Cho nên chúng ta đã nghiên cứu với nhau, đồng hành đồng tiến, chứ không phải lệ thuộc và không có ý lại. Cho nên người đời hay ý lại, cho nên càng tu càng sai lạc, đề cao tôn giáo và không thực hành và không tìm nguyên lai bản tánh và nguyên lý của hành giả, từ xác thân tứ đại, bất cứ tôn giáo nào, không đem xác ra hành, mà không đem tâm trí ra xây dựng làm sao kết thành một triết lý vững chắc, minh triết xây dựng?

Ngày nay khối óc của chúng ta có, xác chúng ta có, tâm hồn sáng suốt có! Phần ô trược đang chiến đấu trong nội thức của chúng ta cũng có! Vậy ai là chủ để xây dựng những giới đó? Ai là người trách nhiệm để xây dựng những giới đó? Phải luật quân bình trong ta không? Mà ta không trở lại với luật quân bình làm sao chúng ta thăng hoa đi lên? Mà chúng ta cứ nói chuyện thiên đàng và không hành làm sao đến? Và chúng ta lại đặt vấn đề hãm dọa về địa ngục mà không biết lý do tại sao xuống địa ngục? Cho nên tôi đã thường giải: Chúng ta có thiên lực, tâm lực, địa lực mà chúng ta chỉ xữ dụng tâm lực, địa lực thì rốt cuộc một ngày nào đó tâm lực chúng ta bất lực thì địa lực nó phải hút! Địa lực là địa phủ. Còn người tu chúng ta hướng thượng phải xữ dụng thiên lực, trung tim bộ đầu và hướng thượng hóa giải thì sức hút bên trên hút những gì thanh nhẹ của chính chúng ta.

Các bạn đã nhận thức rõ sự hỗn độn của thế gian rồi cũng qui nhút về thiên không. Cho nên bầu trời chưa có bao giờ sập, những việc chứng minh tại thế đã cho chúng ta thấy: bỏ nơi này, đi nơi kia nhưng mà ông Trời vẫn chưa sập, càng ngày càng được sự cấu trúc của sự thanh nhẹ trần đời để tiến hóa tới sự thanh cao sáng lạng, phản chiếu cho trần gian để học hỏi trong chu trình tiến hóa, chúng ta thấy rõ, không bỏ chúng ta và vẫn xây dựng và điều tiến tâm thức của chính chúng ta.

Cho nên chúng ta lấy lại sự quân bình để hiểu cái hư không đại định bên trên là đời đời bất diệt và là tiến hóa mãi mãi và cái thế xác eo hẹp này, một ngày nào đó phải tan rã và phải thọ lãnh một chu kỳ học hỏi phân tán. Qui tụ, biết bao nhiêu ngàn năm mới hội tụ được!

Cho nên ngày hôm nay là năm mới, chúng ta lại bắt đầu tay nắm tay, nghiên cứu thêm và xây dựng thêm trên đường tiến hóa của Tình thương và Đạo đức, trong cơ qui nhút của tâm thức của mọi hành giả. Kể cả

thế giới động loạn này sẽ có cơ hội xích gần nhau và giải tỏa những sự hiểu lầm và tạo thành một cơ hội tốt đẹp cho chúng sanh hiện tại.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay./.

THÔNG BÁO của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California xin thông báo thời hạn chót ghi danh cho khóa sống chung “Chung Vui Xây Dựng” trên du thuyền từ ngày 20 đến 23 tháng 4 là ngày 26 tháng 2. Quý bạn đạo muốn tham gia xin vui lòng ghi danh gấp trước thời hạn như đã nêu trên.

Thân ái,

Hội Trường Võ Thanh Chí.

VIDEO CHƯƠNG TRÌNH CỨU KHỔ BAN VUI

Kính mời quý bạn đạo coi video . Chương trình Cứu Khổ Ban Vui - Hội Ái Hữu Vô Vi. do Suối Đạo Vô Vi thực hiện

http://www.vovi.org/index.php?option=com_content&view=article&id=95&Itemid=104

[Việc Thiện Nguyên - vovi.org](http://www.vovi.org)

www.vovi.org

Ban kỹ thuật

THƠ BẠN ĐẠO

VĂN MINH THỜI ĐẠI

Nguồn sống mới luôn luôn thông thái
Ngày và đêm phát triển không ngừng
Ngày thì vui hưởng thú thiên nhiên
Đêm vào cuộc thiên chơi trong thiên giác
Kìa, cất lên tiếng vang trong bàn bạc
Hồn nghẹn ngào trăm bồng tiến ngân vang
Chơn hồn ơi, cất tiến khả hoàn
Miên man đó đi vào chơn thức.
Trực nhận biết huyền năng trong trời đất
Phủ bao trùm khắp cả muôn nơi.
Hỏi tiến ngân trong vũ trụ muôn loài
Năng tiến hóa kịp đà nguồn sống mới
Đồng học hỏi khởi lên từng đồng loại
Các chơn linh học hỏi tiến vô cùng

Kính bái, Lê Thị Lệ Hoa (CA)

ĐÓN XUÂN

Đón xuân vui tết hoa mai nở
Tụ hợp chung vui đón xuân về
Nào bánh, nào hoa cây trái chín
Đón xuân đã có tụ bao giờ
Mỗi năm tết đến già cùng trẻ
Áo quần xinh đẹp đón xuân sang
Chúc cho bạn đạo nhiều ân điển
Người già trường thọ sống dài lâu
Trẻ thì mau lớn nhiều công phước
Năm đến, năm đi thật nhớ nhiều
Chúc mừng quý bạn tu thành đạt
Buông sớm thì mau quả đạo tròn
Tâm thành chơn thật tu cho chắc
Ngộ rồi sáng tỏ ngộ về quê...
Năm mới đến rồi quý bạn ơi
Thực hành tinh tấn khắp nơi nơi
Xuân qua, xuân lại duyên Thầy độ
Học hỏi không ngừng chẳng nghỉ ngơi
Khai thông tâm đạo, tâm thành đạt
Trí sáng tâm minh - tiến vun bồi
Đòi người tiến hóa trong tâm thức
Tự giác sửa mình sống thanh thoi

Kính bái, Lê thị lệ Hoa (CA)